

Indsigelse eller forlanger Afstemning, vil jeg betragte Samtykket hertil som enstemmig givet. (Ophold). Det er da givet.

Jeg udbeder mig derefter Tingets Samtykke til endnu i Dag at lade afholde et nyt Møde til Behandling af selve Sagen. Hvis ingen gør Indsigelse eller forlanger Afstemning, betragter jeg ogsaa dette Samtykke som givet. (Ophold). Det er givet.

Næste Møde holdes Kl. 1¹/₄, og Dagsordenen er da:

Eneste Behandling af:

Forslag til Beslutning vedrørende Afstaaelsen af de dansk-vestindiske Øer.

Mødet hævet Kl. 1. 5'.

120. Møde.

Tirsdag den 29de April, Kl. 1¹/₄.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Forslag til Beslutning vedrørende Afstaaelse af de dansk-vestindiske Øer.

Der var stillet følgende Ændringsforslag:

Af A. Nielsen:

Forslaget til Beslutning affattes saaledes:

„Rigsdagen meddeler sit Samtykke til den med de amerikanske Forenede Stater under 24de Januar 1902 i Washington afsluttede Konvention angaaende Afstaaelsen til de nævnte Stater af Øerne St. Thomas, St. Jan og St. Croix i Vestindien paa Betingelse af, at Øernes Befolkning ved en af den danske Regering anordnet almindelig Afstemning (jfr. Afstemningen i 1867) udtaler sig for, at Øerne afstaaes til de Forenede Stater i Nordamerika“.

Herved betragter Folketinget sin under 14de Marts d. A. vedtagne Beslutning som bortfalden.

Formanden: Til Behandling af det stillede Ændringsforslag kræves Tingets Samtykke, som jeg vil anse for givet, hvis der ikke gøres Indsigelse. (Ophold). Samtykket er givet.

A. Nielsen: Det blev i Landstinget under Behandlingen af denne Sag, som vi nu paa ny beskæftige os med, sagt af Ordføreren deroppe, at det bedrøvede ham, at det syntes, som om denne Sag delte Tingets Medlemmer efter de sædvanlige Partiliner. Jeg skal selvfølgelig ikke komme ind paa at undersøge eller anstille Betragtninger over, hvorvidt den Sorg, der her gav sig Udtryk, maa siges at være særlig dybtfølt, det tilkommer ikke mig. Men derimod synes jeg, at efter alt, hvad der er gaaet for sig herhjemme siden Jul, er der ingen Grund til at undres over, at denne Sag nu saa øjensynlig faar sine Venner og Modstandere efter de gamle Partiliner. Thi det er aabenbart, at man netop fra Højres Side har gjort alt for at drage denne Sag ind under Partikampen. Vi behøve blot at se paa, hvorledes Stillingen var i Fjor den 24de Januar, da den daværende Konseilspræsident og Udenrigsminister Sehested henvendte sig til Landstingets Finansudvalg, og fra dette paa det Spørgsmaal, som han havde stillet til det under Konferencen, fik følgende Svar, som jeg skal tillade mig at oplæse:

„Efter Overvejelse af de af Deres Ekscellencer Udenrigs- og Finansministeren modtagne Meddelelser angaaende det fra de forenede Staters Regering fremkomne Forslag om Afstaaelse af de dansk-vestindiske Øer til de forenede Stater af Amerika, vil et Flertal af Landstingets Finansudvalg (Udvalget med Undtagelse af Carstensen) ikke fraraade — 11 af Udvalgets Flertal endog bestemt tilraade — at en Afstaaelse finder Sted, naar der traktatmæssigt kan skaffes Øerne og deres Befolkning Sikkerhed for et saadant Maal af statsborgerlig Frihed og af fri Handelsforbindelse med de forenede Stater, der er Betingelsen for en lykkeligere økonomisk Udvikling og dermed for Befolkningens Velvære end vi, endog med langt større Offer fra Moderlandets Side og navnlig Kapitalanvendelse, end der er Udsigt til at kunne disponere over, vilde være i Stand til at skaffe dem i fortsat Forbindelse med Danmark, og den danske Statskasse ved